

*Lenochodí mládě se samice
pevně přidržuje*

Lenochod dvouprstý obývá tropické pralesy v severní části Jižní Ameriky. Žije na stromech, kde se živí hlavně listím a ovocem, na zem slézá jen při přelézání ze stromu na strom. Tělo má pokryté dlouhou srstí, která je v přírodě vlivem řas zbarvená hnědozeleně. V zajetí tyto řasy hynou, a proto jeho srst bývá hnědá.

Samice rodí jediné mládě, které téměř rok nosí na břiše, kde se drápy přidržuje matčiny srsti. Ve dvou měsících začíná přijímat pevnou stravu a po jednom roce se osamostatňuje. Lenochodi dospívají do tří let a dožívají se věku přes dvacet let.

*Mláděta lenochodů jsou
závislá na samici
dlouhou dobu*

Novorozené mládě lenochoda dvouprstého

Ani půlroční mladý lenochod není ještě zcela samostatný

Pásovcí štětinatí mívají dvě málo vyspělá mláďata

Pásovec štětinatý se vyskytuje na jihoamerických pamápách a je zde jedním z nejrozšířenějších druhů. Velmi dobře hrabe a je schopný prohrabat beton i asfalt. Živí se drobnými živočichy a částečně i rostlinnou potravou. Často se podhrabává pod mrtvoly zvířat, kde nachází tučné larvy. Krunýř je tvořený šesti až osmi pásy, které mu umožňují dokonalé svinutí, proto

si vyhrabává nory, v nichž se přes den ukrývá. Hrabáním působí škody na plantážích a domorodci jej často loví pro chutné maso. Samice rodí i dvakrát ročně po dvou mláďatech, která po narození váží okolo 150 g. Mají měkkou kůži, jsou holá, slepá a krunýř jim ztuhne až později. Oči se jim otevírají po čtrnácti dnech, dospívají do devíti měsíců a dožívají se okolo dvaceti let.

Mláďata rychle rostou, zde jsou asi o měsíc starší než na prvním snímku

Mladí, ale i staří pásovcí rádi spí na zádech

Starší mládě pásovice štětinatého

Gepard štihlý patří mezi ohrožené druhy. V Asii je téměř vyhubený a v Africe se za posledních padesát let jeho stav vyvíjel z 50 000 na pouhých 15 000 jedinců. Gepard svou kořist loví převážně v běhu a je nejrychlejším savcem na souši.

Na kratší vzdálenost dokáže vyvinout rychlost 110 km/h, kterou dosahuje již po uběhnutí deseti až patnácti metrů. Ale ani pro geparda není snadné ulovit gazelu, která běží rychlostí až 70 km/h, a jen každý pátý až desátý útok bývá korunován úspěchem.

Čerstvě narozená gepardí koťata ještě nevidí, oči se jim otevírají do čtrnácti dnů

Mláďata s matkou zůstávají pohromadě až tři roky

Drápy na nohou slouží k běhu, a nejsou proto zatažitelné jako u ostatních koček, ale koťata gepardů je po určitou dobu ještě zatahovat mohou.

Gepardi žijí samotářsky, pouze v období rozmnožování se samice pohybují se samci. Pokud v přírodě spatříme větší

skupinku gepardů, jde pravděpodobně o matku s mláďaty, která se s ní zdržují až tři roky.

Mláďata se mohou rodit po celý rok, samice obvykle mívá tři až pět koťat, která jsou nápadná dlouhou a světlou hřívou na hřbetě.

Samice je nejčastěji porodí v hustém křovisku, kde jsou dostatečně chráněna

Malá mláďata mají na zádech hřívou ze světlejších dlouhých chlupů

Australští psi dingo žijí divoce, ale jejich předky před mnoha tisíci lety byli zdomácnění psi, které sem dovezli původní obyvatelé.

Psi dospívají obvykle od osmi do dvanácti měsíců, v té době se u fen dostavuje říje nazývaná též hárání. Fena může zabřeznout jen v určitém období, obvykle to bývá kolem 9. až 12. dne od počátku hárání.

Štěňata mopsů jsou velmi roztomilá

Na rozdíl od vlků většina fen domácích psů hárá dvakrát ročně. Březost trvá přes dva měsíce, v druhé polovině je na feně dobře znatelná, zvětšuje se jí břicho a nalévají mléčné žlázy. Těsně před porodem bývá fenka neklidná a odmítá potravu. Interval mezi porodem jednotlivých štěňat může být několik minut, ale i několik hodin. Ve vrhu bývá obvykle od dvou do osmi štěňat, ale některá plemena jich mívají i více.

Štěně tibetské dogy si dokáže vyhrát i s jinými plemeny psů

Štěňata jsou po porodu hluchá a slepá, oči se jim otevírají ve věku okolo deseti dnů.

Fena zlatého retrívra se štěnětem

Štěňata se do čtyř týdnů živí pouze mateřským mlékem

Ve čtyřech týdnech se začínají přikrmovat pevnou stravou, ale matka je obvykle kojí až do šesti týdnů. V sedmi až osmi týdnech již štěňata dobře přijímají všechno krmění a mohou se od feny odstavit. Psi se dožívají deseti až patnácti let.

Koza šrouborohá je vysokohorským druhem divokých koz rozšířeným v pohorích Střední Asie. Na většině území je ohrožená a její stavy se odhadují na pouhé dva až čtyři tisíce kusů. Je lovena jak pro maso, tak i pro velmi zajímavé šroubovitě stočené rohy, které u samců mohou být dlouhé až 160 cm. Na krku, plecích a předních nohách mají samci dlouhou hřívu, samice jsou menší, hřívu i rohy mají kratší.

Stádo koz šrouborohých s mláďaty

Žije v menších stádech v hornatých a lesnatých oblastech v nadmořské výšce od 600 do 3 500 m n. m. Na pastvu vychází brzy ráno a v podvečer. Samice se svými mláďaty se sdružují do menších stád, kdežto samci žijí většinou samotářsky.

Páření probíhá v zimním období, kdy samci mezi sebou bojují. Po pěti měsících se jim rodí 1 až 2 mláďata, která již hodinu po porodu následují svou matku. Dospívají ve věku okolo dvou let a dožívají se až patnácti let.

Malá mláďata koz šrouborohých musí brzy po porodu následovat svou matku

Kozy šrouborohé mívají poměrně často dvojčata

Samec, samice a mláďe v přírodě ohrožené kozy šrouborohé

Mláďata slonů indických se rodí osrstěná, ale srst jim brzy vypadává

Slon indický žil původně na mnohem větším území než dnes. Dříve byli tito sloni odchytáváni a používali se na těžké práce.

Zkrocení sloni se využívali při těžbě dřeva v lese, k přenášení těžkých předmětů, k přepravě osob a nemalé využití měli i ve válce. Často se odchytávala celá stáda, která nahnali do velkých ohrad, kde je krotili za vydatné pomoci již dříve chycených a dobře vycvičených jedinců. Od slona afrického se liší několika znaky.

Má menší, trojúhelníkovité uši, na hlavě jsou dva čelní hrboly, chobot je delší, hladký a na konci má jen jeden prstovitý výrůstek. Hřbet je rovný nebo mírně vyklenutý. Kly jsou mnohem menší než u slona afrického, u samic většinou nejsou vyvinuté a někdy chybí i u samců. Délka těla bývá 5,5–6,4 m, výška 2,5–3 m a hmotnost má obvykle do 5 tun. Sloni spotřebují velké množství krmení, protože jejich trávení je nedokonalé a padesát procent potravy odchází z organismu nevyužito. Dospělý jedinec denně potřebuje až 200 kg trávy, listů, výhonů a větví a 100–200 l vody.

Samci v období říje jsou nervózní, podráždění a také mnohem agresivnější a útočnější než obvykle. Před pářením sloni samci spolu bojují o samice a pak probíhají složité namlouvací rituály.

Mladí sloni indiští dospívají až ve věku okolo deseti let

